

W ostatniej części naszych rozważań nad opieką młodym jeleniowatym pochyliłyśmy się nad łośiem. Gatunek ten wymaga zupełnie innego podejścia niż pozostałe dzikie przeżuwacze zaliczane do podrodziny jeleni oraz sarna. Właśnie z tego powodu gatunkowi temu należy poświęcić nieco więcej miejsca niż pozostałym.

Pokarm dla młodych łośi

W tym przypadku ponownie powinniśmy zacząć od zapoznania się ze składem mleka tych zwierząt. Na tej podstawie będziemy mogli dobrać odpowiednie preparaty zastępujące mleko łośia, które pozwolą we właściwy sposób zastąpić pokarm pobierany od matki. To niezwykle ważne ze względu na wzrost oraz rozwój zwierząt. Zatem mleko łośia składa się z 21% suchej masy, 8% tłuszczu, 7,2% białka oraz 3,9% wodorowęglanów. Mając te informacje, jesteśmy w stanie sami prześledzić, jakie preparaty mamy dostępne na rynku i wybrać taki, który będzie najlepiej odpowiadał zapotrzebowaniu łośzaków. Niestety nie ma mieszanek idealnych, dlatego trzeba je modyfikować, aby zbliżyć skład oferowanego pokarmu jak najbardziej się da, do naturalnego pokarmu. Zanim jednak wyjaśnię jak to zrobić, kilka słów o zapotrzebowaniu młodego łośia na pokarm płynny. Otóż do 40 dnia życia tych zwierząt spożycie przezeń mleka rośnie, natomiast po 40 dniu zaczyna systematycznie spadać. W momencie największego zapotrzebowania łośzak wypija nawet 5 l mleka dziennie, jednak średnio powinniśmy podawać młodym ok. 2,5 l mleka/dzień. Taka ilość zapobiega biegunkom, które stanowią najpoważniejszy problem w żywieniu tych zwierząt, a jednocześnie pozwala na zachowanie właściwego wzrostu i rozwoju zwierzęcia. Warto też wspomnieć, że w ciągu pierwszych 30 dni życia, odchowywane przez ludzi łośzaki, przyrastają wolniej niż te pod opieką kłepy, później jednak zaczyna się to wyrównywać.

Właściwe mleko dla młodego łośia

Shochat i Robbins (1997) stworzyli formułę, która stanowi preparat zastępujący mleko łośia, opartą na mieszance homogenizowanego mleka krowiego lub mleka koziego z preparatem mlekozastępczym dla owiec, zmieszany w stosunku 10:1. Przed karmieniem przyrządzoną mieszankę należy podgrzać do temperatury ok. 39°C łośzakom w wieku przed 6 tygodniem życia. Zwierzęta karmimy w butelce na mleko dla dzieci lub owiec, jednak aby dostosować ją do potrzeb oraz tego w jaki sposób łoś pobiera pokarm, powinniśmy otwór w smoczku powiększyć i można to zrobić nacinając już obecny tam otwór igłą 18G. Zwierzęta karmimy 6 razy dziennie od rana do wieczora i liczba karmień spada wraz ze wzrostem zwierzęcia oraz coraz częstszym pobieraniem przezeń stałego pokarmu. Od około 2 tygodnia życia można wprowadzić do diety małe porcje stałego pokarmu, takiego jak jabłka czy nieobrane banany oraz liście wierzby wraz z gałązkami i sałatę. W ciągu pierwszych 24 godz. podajemy

młodym siarę, łącznie 1150 g rozłożonych na 7 karmień, zaczynając od 120 g/jedno karmienie, a kończąc na 270 g/jedno karmienie. W tym wypadku, jako produkt zastępczy można użyć siary krowiej, która we właściwy sposób zastąpi siarę łośia. Tej ostatniej, jeżeli mamy możliwość jej zdobycia, podajemy nie więcej niż 880 g.

Habitat

Płot na wybiegu dla łośi powinien mieć wysokość 2,4 m (najbardziej optymalna) o oczkach siatki 10×10 – 15×15 cm. Na takowym powinna znajdować się także wiata – osłonięta z trzech stron, stanowi ochronę przed wiatrem, deszczem i innymi czynnikami środowiska. Zwierzęta te są dość wytrzymałe, bowiem wytrzymują warunki środowiska w zakresie temperatur -30°C do 20°C. Na wybiegu powinny być drzewa oraz jakieś źródło wody tj. strumyk lub staw. Zagęszczenie zwierząt – 1 dorosły łoś na 0,1 ha, pod warunkiem, że są żywione gotowymi mieszankami przez człowieka, jednak nie więcej niż 3 łośie na ww. powierzchni. Optymalne zagęszczenie zwierząt w ośrodkach leczenia i rehabilitacji wynosi 1 dorosły łoś na 0,5 ha. Przez pierwszy tydzień łośzaki utrzymujemy w półzamkniętych zagrodach o wymiarach co najmniej 2×2 m. Jeżeli odchowujemy więcej łośi, wówczas można je połączyć, gdy będą w wieku > 10 dnia życia, tym samym przenosząc je do nieco większej zagrody, gdzie stoi także wiata, natomiast kiedy zwierzęta przekroczą 3 tydz. życia, wówczas można je przenieść do zagrody 25×30 m.

Autor: Lek. wet. Kacper Kowalczyk – Przychodnia weterynaryjna szpital zwierząt egzotycznych „Oaza” Warszawa

Zdjęcie: Adobe Stock

Bibliografia:

1. Kossak S. 1992. Foraging habits and behaviour of moose calves in virgin forests. *Acta theriol.* 37: 51 – 61.
2. Reese E. O., Robbins C. T. 1994. Characteristics of moose lactation and neonatal growth. *Canadian Journal of Zoology*, 72(5), 953-957.
3. Renecker L. A., 1987: The composition of moose milk following late parturition. *Acta theriol.*, 32, 10: 129–133.
4. Schwartz C. C. 1992. Techniques of moose husbandry in North America. *Alces*, Supplement 1: 177 – 192.
5. Shochat, E., & Robbins, C. T. (1997). Nutrition and behavioral management of bottle-raised moose calves. *Zoo Biology*, 16(6), 495-503.

Promowane

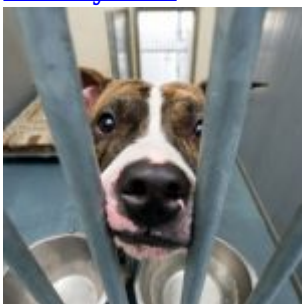
- [Ireneusz Balicki z nominacją profesorską](#)

- [Nowotwór u psa. Jak zadbać o swojego zwierzaka?](#)

- [Nowo wybudowana Przychodnia Weterynaryjna poszukuje Lekarza Weterynarii](#)

- [Jak zwierzęta wspierają nas w ciężkich czasach? Czy epidemia to dobry moment na adopcję psa lub kota?](#)

•

[NIEPOKOJĄCE DZIAŁANIA MINISTERSTWA ZDROWIA](#)